

82. БУЛЧИНА МОЛИТВА

Срам било Недо, Недке ле,
да пита и да разпитва,
най-сетне Неда питала,
брайно си – Стефан Караджа:
– Като ме, брайно, сгодихте,
далеко, татък на влашко,
хубаво ли е селото,
има ли в село черкова?
Тежка се сватба задала,
тогаз ѝ Стефан продума:
– Недо лъо, Недо хубава,
селото им е хубаво,
ала е годеника ням и глух.
Неда се викна, провикна:
– Божне ле, мили божне ле,
мила му уста да продумне,
и две му уши да прочуй.
Нали си е божа работа,
двете му уши прочули,
мила му уста продумна.
Нейният свекър, свекърва,
с паници злато изнесли,
наляво ѝ надясно хвърляли:
– Сбирайте, бедни ѝ богати,
че ни е Неда честита,
че ни е чедо продумнало.